

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.librariaeikon.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GAVRILESCU, DAN-DECEBAL

Drumurile Damascului : Un disident al lumii medicale /
Dan-Decebal Gavrilescu ; cuv. înainte de Christian Crăciun. -
București : Eikon, 2023
ISBN 978-606-49-1123-0
I. Crăciun, Christian (pref.)
821.135.1

Coperta 1: *Bătrânul scriitor* (pictură pe lemn de Anita Ionescu)

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Dan-Decebal Gavrilescu

Drumurile Damascului

*Un disident
al lumii medicale*

Cuvânt înainte
de Christian Crăciun

E I K O N

București, 2024

CUVÂNT ÎNSOȚITOR	5
1. CUM S-A ÎMPRIETENIT MEDICUL PAUL VOIOSU CU PACIENTUL EVREU GABRIEL BENIAMIN	11
GRAND HOTEL CENTRAL	15
MICUL PĂSTOR IUDEU ȘI PREDICA DE PE MUNTE	18
COLINDE	21
CRĂCIUNUL, IERI ȘI AZI – CREATIONE	27
ȘTIINȚA ECOSISTEMELOR ȘI ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ	33
CREDINȚA ÎN ZEU	36
INTRODUCERE ÎN PANDEMIE sau PREMIZA NEVINOVĂȚIEI	39
IZGONIREA DIN IAD	42
CULT, CULTURĂ, AGRICULTURĂ sau CEL MAI APROPIAT PRIETEN	49
DISCUTÂND DESPRE CREDINȚĂ	53
MILA PĂCII, JERTFA LAUDEI	65
ROMÂNIA MARE – REGATUL	72
O ȚARĂ MARE „MÂNCATĂ DE JIVINE”	76
MEDICUL POET VASILE VOICULESCU	80
CEA MAI FRUMOASĂ POVESTE DE IUBIRE: ODISEEA!	85
LUMEA CA IOV	88
O NOUĂ BISERICĂ ÎN ORAȘ	92
CUM PICTEZI ÎN FRESCĂ O BISERICĂ?	99
LA MOARTEA COLONELULUI C.A. sau CUM NE ÎMBRĂCĂM LA APOCALIPSĂ?	101
VIRTUȚILE ȘI ROMA	108

NOLI TANGERE CIRCULOS MEOS!	112
HSUS LA PILAT...	119
CÂTEVA CUVINTE DESPRE MOARTE	121
DESPRE MOARTE, LA FRIZER	123
EMAUS	127
ICOANE	133
TRĂIRISM ȘI GÂNDIRISM LA PICNIC	140
ORTODOXIE ȘI FILOSOFIE	149
MOARTEA ÎN PANDEMIE	155
„DOMNULUI PROFESOR ALEXANDRU MAXIM BLANCK	156
„TEHNICIZAREA INUMANĂ A VIEȚII”	159
APROPO DE MANELE	162
REVELION LA FAMILIA PIETRARU	165
9 MARTIE: DRAMA DIN SEVASTIA ARMENIEI	170
GURA GÂRLIȚEI	173
MEDICINI ALTERNATIVE	178
LA ÎNMORMÂNTAREA LUI RADU-DOREL DRAGOMIR	185
GAZDA ȘI MUSAFIRUL sau MOARTEA VINE PRIN TELEVIZOR ȘI VINDECAREA PRIN TELEFON	190
DELIRURI PARANOIDE sau PANDEMICE	195
RĂZBOI ȘI PACE ÎN NEVĂZUT	196
ȘCOALA ALTFEL	198
VECINI CU SFINȚENIA	205
VINERI, ÎN POSTUL MARE	208
DESPRE DEMONI	212
LA SĂVÂRȘIN, PRISLOP ȘI COLȚI	215
CODRUL ȘI RAMURA	217

UN DISIDENT AL LUMII MEDICALE

1. CUM S-A ÎMPRIETENIT
MEDICUL PAUL VOIOSU
CU PACIENTUL EVREU
GABRIEL BENIAMIN

„Răul este harnic, binele e leneș!”
(Un preot francez la o messa duminicală)

„Binele se face cu greu, răul se face de la sine.”
(De la preotul profesor Constantin Coman)

Scrisă cu bucuria de a fi întâlnit oameni obișnuiți, dispuși să discute cu el, un medic obișnuit, fără patimi, despre cel mai neobișnuit om: Iisus Hristos. Și de a fi fost iubit de o femeie atât de frumoasă și de bună încât a născut pe trei din cei patru copii ai lui și a purtat și pentru el incomoda și inutila mască din pandemie.

Iadul se golea văzând cu ochii. Demonii se înghesuiau la Serviciul pașapoarte ca să emigreze în lumea noastră. Aici, unii dintre cei vii, alegeau să devină sfinți sau mărturisitori. Cei învechiți în smoală spuneau că niciodată nu a mai fost o asemenea criză: să nu aibă cine păzi cazanele sau să întrețină focul!

*

Pandemia ne-a învățat că viața este prea scurtă ca să ne bălăcim tot timpul în mlaștina mediocrității, ca bivoli, și să ne salvăm măcar libertatea interioară.

Medicina adevărată este, azi, unul din cele patru domenii esențiale din viața unui medic obișnuit, alături de Istoria țării, Biserica națională și Familia normală.

Zâmbind și fără mască, mulți au ieșit din pandemie, dar nu toți au intrat în Biserică. Mulți au rămas în timpul pandemiei în saci negri, toți vor intra în biserici în sicrie, mai mult sau mai puțin elegante! Pandemia a fost ca un turnesol pentru multe relații: prieten – prieten, medic – pacient, credincios – biserică, conducător – condus, iubit – iubită...

Doctorul Paul Voiosu era un medic de familie obișnuit, într-un cochet orașel de sub munte, așezat pe hotarul dintre imperiile ce stăpâniseră acolo sute de ani și lăsaseră amprente culturale diferite: la nord austro – ungarii, cu rigoarea lor civică, precum și cu aroganța superiorității imperiale, dar și cu lentoarea deciziei și cu slănină, ceapă și palincă, iar la sud – turcii, cu corupția lor instituționalizată, cu braga și baclavalele lor și cu lenea lor civică.

În Ardeal se mergea la biserică după o anume rânduială, oamenii erau liniștiți și stăteau la locurile lor; dincolo de munți, în vechiul regat, oamenii erau în biserici dezordonați, agitați și mergeau de colo-colo de parcă doar ei contau.

Cabinetul doctorului a fost dintotdeauna un petec din Regatul României Mari: școală ridicată în vremea regelui Ferdinand, în urmă cu o sută de ani. Acum clădirea robustă era folosită de trei cabinete medicale. Doctorul primea oamenii cu o disponibilitate apreciată de toți.

Se formase ca medic sub comuniști, dar având parte de influențe mărețe: profesorul doctor în biologie Alexandru Ionescu, părintele ecologiei și întemeietor – alături de evreul Dolfi Drimer -, al Universității Ecologice; profesorul de virusologie, șeful comunității evreiești de atunci, Nicolae Cajal, dar și fiul lui Petru Groza, profesorul de fiziologie Petrică Groza. Chemat, ca student studios, la simpozioanele de ecologie și protecția mediului organizate de dr. Al. Ionescu, medicul a avut ocazia să întâlnească și alte personalități ale vremii: muzicologul și masonul George Sbârcea, poeta Ana Blandiana, viitorul președinte Ion Iliescu... Religia, credința creștin-ortodoxă, era trecută la index de puternicii vremii, dar cei din jurul doctorului nu se sfiau să meargă la biserică și să discute Evangheliile. Copilărise, în orașul de la Dunăre, într-o casă în care vedea pe pereți icoana Învierii, cu Iisus ieșind din mormântul lângă care soldații romani erau căzuți de groază; o reproducere cu păstorița lui Grigorescu și harta detaliată a României Mari din 1923.

Gabriel Beniamin era un ofițer evreu, pensionar, venit în România să ia în stăpânire un hotel al bunicului său, Grand Hotel Central, naționalizat de comuniști și retrocedat după Revoluție. O vreme a locuit într-o vilă de la marginea orașului, lângă biserică ridicată de doctor și cei de lângă el la începutul noului mileniu...

Într-o zi a intrat în cabinetul doctorului Voiosu, adus de prieteni comuni, pentru un consult. Mulțumit de consult, deja familiarizat cu limba și obiceiurile noii sale țări, a scos o bancnotă destul de valoroasă și a pus-o pe biroul doctorului:

— Stiu că la voi este obiceiul să lași un ban la doctor.

— Ah! O sponsorizare pentru cabinet? Mulțumesc!

Să scriu o chitanță...

— Nu e nevoie, dar scuză-mă că nu am pus-o într-un plic: nu mi-au mai rămas bani și pentru plic!

Cum să nu îndrăgești un asemenea om?! Au legat o prietenie temeinică și au călătorit împreună în locuri de interes pentru amândoi: Biblia și poezia lui Eminescu și a lui Voiculescu, la picnicuri fără mască, împreună și cu vechii prieteni Flori și Titi Podaru și chiar la Liturghie.

Doctorul, după prima căsătorie eșuată, s-a recăsătorit cu M.M.

Au făcut împreună încă trei copii, astfel creșuți să se țină de frați, încât, la marile sărbători, în casa lor erau toți cei șase copii: și prima lui fiică și cei doi băieți ai ei din prima căsătorie.

GRAND HOTEL CENTRAL

Una dintre cele mai frumoase construcții din oraș era bătrânul Hotel Central. Moses Beniamin, bunicul lui Gabriel, ascultase sfaturile arhitecților și construisese, în jurul curții interioare acoperită cu plafon din sticlă, mobil, patru laturi ca la Templul lui Solomon. Unul dintre arhitecți fusese Oscar Steinhardt, tatăl juristului evreu Nicu Steinhardt, cel arestat de comuniști în procesul Noica – Pilat, și care s-a botezat creștin ortodox în pușcărie.

Dinspre sud și nord se intra pe sub bolți înalte cât primul nivel. Fațadele elegant decorate neo-clasic, erau bine întreținute.

Apartamentele de la etajul I, deasupra intrării dinspre sud, erau rezervate musafirilor de viță nobilă. Acolo a locuit un prinț englez, excentric, căruia îi plăcea mult să sară în pat. Acolo a locuit și principesa Ileana, în drumurile ei spre Bran.

În serile de joi, Moses organiza serate culturale în salonul cel mare de la etajul II. Salonul Barbizon, îngrijit azi de musiu Jorj, tânăr arhitect cu țacălie.

Acolo venea uneori, la discuțiile de marți seara, un preot ortodox, cultivat, inteligent, cu har, dar cam fricos față de autorități, ca și părintele Petru Goga de azi.

Acolo a venit, odată, și Maria Tănase cu textierul ei, Harry Brauner. Moses l-a îndrăgit mult pe acest evreu îndrăgostit de poezia românească:

„Astă noapte/n-a fost noapte,
A fost jumătate moarte:
m-am sculat și-am pipăit
și nimic nu am găsit!”

Harry a fost atât de legat de România încât, la venirea bolșevicilor, nu a vrut să emigreze în Italia, la fratele său Victor, pictorul. A rămas în țară și a făcut pușcărie la comuniști.

Legionarii își doriseră mult să-l târască pe Moses de barbă prin piața publică, dar acesta, prevăzător, se avântase cu automobilul prin tunelul zidit de sub hotel și ieșise departe, pe malul râului. Avea experiența galeriilor de sare de la Telega, acolo unde investise și își făcuse averea. Fratele lui, Benjamin, investise tot în sare, la Slănic. Acum avea un han la intrarea în Văleni, orașul bietului Nicolae Iorga, istoricul care teoretizase eficient naționalismul și care a fost asasinat de descreierații legionari, chipurile și ei naționaliști!

Ieșind la drumul mare, Moses porni spre Bran. A ajuns la Principesa Ileana și a stat ascuns în castel. Așa a avut ocazia să îl vadă și să îl asculte pe părintele Arsenie Boca, venit uneori ca duhovnic al principesei.

— Părinte, l-a întrebat odată pe părintele Arsenie, ce fel de creștini sunt ăștia careucid în numele lui Hristos?

— Omenescul s-a despărțit de blândețea, iubirea și smerenia lui Hristos încă din pustiul Carantaniei! Acolo, omul a ales magia, puterea lumească și idolatria. Doar Fiul a avut puterea răspunsurilor bune, dumnezeiești. Uită-te în istoria popoarelor creștine și vezi câte derapaje

s-au făcut în numele dreptei credințe: ruguri, războaie, cruciade.

Uite aici, în Carte, ce spune Sfântul Apostol Iacob în epistola lui: „De unde războaiele, și de unde luptele dintre voi? Oare nu de aici, din poftele voastre care vi se războiesc în mădulare? Râvniți și nu aveți; ucideți și geloziiți și nu puteți dobândi; vă luptați și vă războiți. Nu aveți, pentru că nu cereți. Cereți și nu primiți, pentru că cereți rău, ca să risipiți în plăcerile voastre.” (Iacob 5,1 – 3)

Moses cunoștea bine Biblia: și Vechiul și Noul Testament. Studiase la școala rabinică și discuta cu plăcere cu un preot creștin-ortodox, în serile de joi, când rămâneau doar ei doi în marele salon. I-a arătat un text imaginat de el despre un strămoș care ar fi fost martor la Predica de pe Munte.

Acum, la Grand Hotel Central era proprietar, după retrocedare, nepotul lui Moses, Gabriel. Îi era doctorului Paul Voiosu și pacient și prieten. Cu el avea să aibă interesante și aprinse, dar civilizate discuții, despre adevăratul Mesia și creștinarea evreilor.

— Fii atent doctore, îi zise într-o zi! Uite ce am găsit într-o ladă veche a bunicului, plină cu tot felul de hârtii. O povestioară foarte interesantă. Ia citește!

„Micul păstor iudeu și Predica de pe munte...”